

עכשיו את השובר, **דכי אייתי לי זוזי** — אתן ליה, שכאשר יביא לי את מעות החוב, אוכל לתת לו מיד את השובר.

ומקשינן: על דברי רב שאמר כי שובר הנמצא בידי המלוה, אינו כלום. והרי תנן במשנתינו: **אם יש עמהן סמפונות** — אם מצא אדם סמפון בין שטרותיו, [ומדובר במלוה, שהרי שטרות הלואה נמצאים בידי המלוה] **יעשה מה שבסמפונות** — יקיים מה שכתוב בסמפון, שהשטר הוא בחזקת פרוע! אם כן מבואר במשנה, שהסמפון כשר גם אם הוא נמצא בידי המלוה.

ומתריצין: במשנתנו מדובר כדאמר רב **ספרא לקמן: שנמצא השטר בין שטרות קרועין, הכא נמי יש לומר** במשנתנו כי מדובר: **שמצאו השטר שעליו כתוב השובר בין שטרות קרועין**, ואותו שטר לא היה קרוע.

ולפיכך סומכים על השובר, כי מקום השטר מוכיח על השובר שהוא אמת, כי אם השטר לא נפרע עדיין, לא היה שם אותו אצל השטרות הקרועים. ולכן יש לומר שהחוב נפרע, והשובר באמת היה צריך להיות בידי הלווה ולא בידי המלוה, אלא שהלווה שכח אותו ביד המלוה, ולכן נתנו המלוה בין השטרות שאינו צריך כבר.

כי אם יעלה בדעתך לומר שהמלוה כתבו כדי שיהיה מוכן לו כשירצה הלווה לפרוע, אם כן לא היה נתנו עם שטרות אלו שאינו

יקיים מה שכתוב בסמפון, שהשטר הוא בחזקת פרוע, ואף על פי שראוי היה שובר זה להיות ביד הלווה ולא ביד המלוה, מכל מקום אנו אומרים, כי אולי האמין הלווה למלוה ואמר שיקבל ממנו את השובר למחר ושכח.

אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב: סמפון — שובר המבטל שטר, **היוצא מתחת ידי מלוה**, שהשובר מונח בידו, ולא ביד הלווה.

אף על פי שכתוב בכתב ידו של המלווה — שובר זה אינו אלא כמשחק, ופסול⁽¹⁷⁾.

לא מבעיא לא הוצרכו לחדש שהשובר פסול, אם כתוב בכתב יד סופר, **דאיכא למימר ספרא אתרמי ליה וכתב**, כי יש לומר שהסופר הכין את השובר לפני הפרעון, כדי שאם יבוא בעל החוב לפרוע את השטר ולמלווה אין באותה עת את השטר, שיוכל לתת לו שובר כדי שהבעל חוב יפרע לו.

אלא אפילו אם השובר כתוב בכתב ידו של המלוה — פסול, אם הוא נמצא בידי המלוה, ואין לומר, כי אם יודע לכתוב, מדוע היה לו למהר ולכתוב שובר קודם הפרעון.

כי יש לומר, **סבר המלווה: דלמא מתרמי ואתי בין השמשות, וקא פרע לי**, שמא ימצא ויבוא בעל החוב לפרוע את חובו בין השמשות, **דאי לא יהיבנא ליה לא יהיב לי זוזי**, שאם לא אתן לו שובר, לא יתן לי את מעות החוב. לכן **אכתוב אנא**, אכתוב אני

ליתנם". ותירץ, כי מהמשנה הייתי אומר כיון שנפל הורע, ולפיכך חוששים שמא נמלך, אבל בנמצא ביד המלוה הרי הוא קיים, וחדש רב

17. הפני יהושע הקשה, מה חידוש השמיענו רב, הרי משנה היא [יח א] "מצא שוברין לא יחזיר שאני אומר כתובים היו ונמלך עליהם שלא